

Sygn. akt IV W 454/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: Ewelina Gumienna

przy udziale oskarżyciela publicznego – pełnomocnika r.pr. K. T.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 18.10.2018 r. i 27.11.2018 r.

sprawy **J. P.**

s. H. i J. z d. G.

ur. (...) w W.

obwinionego o to, że:

nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803, z późn. zm.), polegającego na tym, że jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą i wprowadzający do obrotu baterie i akumulatory, prowadząc działalność na terenie Województwa (...) nie przedłożył Marszałkowi Województwa (...) w ustawowym terminie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy o odpadach, sprawozdania zawierającego informacje zawierającego wykaz zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów za 2016 rok (art. 36 ust. 4),

tj. o wykroczenie z art. 237 a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21, z późn. zm.)

orzeka

I. obwinionego **J. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 237 a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, przy czym ustala, że obwiniony dopuścił się zarzucanego mu wykroczenia w okresie od dnia 16 marca 2017 r. do dnia 6 kwietnia 2017 r. i na podstawie art. 39 § 1 k.w. odstępuje od wymierzenia kary;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych w tym kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV W 454/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. jest (...) Sp. z o. o. z siedzibą przy ul. (...) w W. uprawnionym do jej reprezentacji. (...) Sp. z o. o. prowadzi działalność gospodarczą, której przeważającym rodzajem działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest handel hurtowy i detaliczny pojazdami samochodowymi, naprawa pojazdów samochodowych, sprzedaż hurtowa i

detaliczna samochodów osobowych i furgonetek, konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli.

J. P. będąc (...) Sp. z o. o. z siedzibą przy ul. (...) w W. w terminie ustawowym, tj. do dnia 15 marca 2017r. nie złożył w siedzibie Marszałka Województwa (...) znajdującej się przy ul. (...) w W. sprawozdania zawierającego wykaz zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów za 2016 rok. Obowiązek złożenia sprawozdania, które J. P. winien był przedłożyć Marszałkowi Województwa (...) za rok 2016 stał się zatem wymagalny z dniem 16 marca 2017 r. Sprawozdanie sporządzone w dniu 20 lutego 2017 r. zostało nadane w placówce pocztowej dopiero w dniu 6 kwietnia 2017 r. i wpłynęło do Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) w W. w dniu 11 kwietnia 2017r. Tym samym nastąpiło to z naruszeniem terminu wskazanego w art. 36 ust. 4 ustawy o bateriach i akumulatorach oraz w związku z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, zgodnie z którymi przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą i wprowadzający do obrotu baterie i akumulatory zobowiązany był przedłożyć Marszałkowi Województwa (...) ww. sprawozdanie za rok 2016, w terminie do dnia 15 marca 2017 r. Następnie pismem z dnia 30 stycznia 2018 r. wezwano J. P. do stawienia się w dniu 1 marca 2018 r. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) w W. w (...) w celu przesłuchania oraz pouczone go, jako osobę podejrzaną o popełnienie wykroczenia, o uprawnieniach i stanie prawnym wynikających z art. 54 § 6 i § 7 K.p.w. J. P. odebrał wezwanie w dniu 1 lutego 2018 r. W dniu 7 lutego 2018 r. z ramienia przedsiębiorstwa (...) Sp. z o. o. S. G. (...) przekazał informacje o trybie i okolicznościach braku złożenia w ustawowym terminie sprawozdania za 2016 r., zaś w dniu 21 lutego 2018 r. stawił się w (...) Urzędzie Marszałkowskiego Województwa (...) w W. przedstawiając wydrukowany e - mail w sprawie przypomnienia braku złożenia sprawozdania dotyczącego wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, wysłany przez pracownika Departamentu (...) (...) wraz z odpowiedzią ze strony pracownika (...) Sp. z o.o. oraz wydrukowany e - mail korespondencyjny pomiędzy (...) Sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) B., a pracownikiem (...) Sp. z o.o. dotyczący sporządzenia przedmiotowego sprawozdania.

J. P. nie stawiał się w dniu 1 marca 2018 r. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa (...) w W. w (...) w celu przesłuchania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia obwinionego J. P. (k. 30 - 31); zeznania świadka S. G. (k. 32); a także na podstawie kopii wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii wraz dowodem nadania (k. 1 - 2); notatki urzędowej (k. 3); kopii korespondencji mailowej (k. 4 - 5v); notatki urzędowej (k. 6); pisma z Urzędu Marszałkowskiego skierowanego do obwinionego (k. 7); oraz wydruku z KRS (k. 15 - 16).

Obwiniony J. P. przesłuchany na rozprawie (k. 30 - 31) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w (...) Sp. z o.o. zajmuje stanowisko (...) i jest reprezentantem spółki. Do reprezentacji spółki upoważnieni są Prezes Zarządu, Prezydent, członkowie zarządu i prokurenci w ramach prokury łącznej. Obwiniony podał, że sprawy środowiska nadzoruje pan W. N.. Obwiniony oświadczył, że posiada ogólną orientację w sprawach środowiskowych i jeżeli zaistnieje taka konieczność podpisuje określone dokumenty. W firmie zatrudniony jest nadto specjalista zajmujący się tą tematyką tj. pan S. G., do którego obowiązków należy m.in. przygotowanie i składanie odpowiednich sprawozdań. Obwiniony wyjaśnił, że w przedmiotowej sprawie ustalił, że S. G. w ustawowym terminie złożył cały pakiet wymaganych sprawozdań, w ramach których znajdowało się ok. 10 sprawozdań (5 od (...) Sp. z.o.o. i 5 od (...) Sp. z o.o.) co w sumie wynosiło 16 kart, z których jedna karta będąca częścią tego pakietu zaginęła. Obwiniony J. P. wyjaśnił, że po 10 dniach, (...) Sp. z o.o. otrzymała drogą mailową informację z Urzędu Marszałkowskiego, że brakuje tego jednego dokumentu. Po otrzymaniu tej informacji w dniu 3 kwietnia 2017r. natychmiast, tj. w dniu 6 kwietnia 2017r. został on wysłany do Urzędu Marszałkowskiego. Obwiniony wyraził nadto zdziwienie, że w przedmiotowej sprawie występuje w charakterze obwinionego, skoro sprawy związane z przygotowaniem i składaniem sprawozdań nadzoruje inny członek zarządu. Dodał, że (...) z.o.o jest znaną firmą, także w przemyśle motoryzacyjnym, liderem ukierunkowanym na ochronę środowiska i od początku działania ustawy sumiennie wywiązuje się z obowiązku ustawowego. (...) Company (...) Sp. z.o.o organizuje także olimpiady ekologiczne dla dzieci, gdzie odbyło się już 34 edycji, w których wzięło udział 1,5 mln dzieci, przy czym 120 finalistów rocznie otrzymuje 60 indeksów od 60 uczelni w kraju, 10 laureatów dostaje od T. nagrody, w postaci skuterów elektrycznych. Jednocześnie od 4 lat laureaci biorą także udział w wyprawie organizowanej przez T.. Obwiniony nadmienił także, że od 4 lat (...) z.o.o zarejestrowała 9 patentów napędów

niskoemisyjnych. W samej wizji i misji T. zawarte są informacje dot. działalności ekologicznej. Obwiniony dodał również, że w trakcie postępowania toczącego się przed Urzędem Marszałkowskim o złożenie wyjaśnień nie stawiał się osobiście ponieważ dwa dni wcześniej miał wypadek, w którym się poparzył. Wówczas poprosił S. G. aby to on stawiał się na wezwanie i w jego imieniu złożył wyjaśnienia, ponieważ w jego ocenie był osobą najbardziej merytorycznie do tego przygotowaną.

Sąd zważył, co następuje.

Zarówno wina obwinionego J. P. jak i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu nie budzą jakichkolwiek wątpliwości. Świadczy o tym bowiem zgromadzony, kompletny materiał dowodowy pozwalający na poczynienie kategoriycznych ustaleń w niniejszej sprawie.

Sąd obdarzył wiarygodnością treść wyjaśnień złożonych przez obwinionego J. P. (k. 30 - 31). Obwiniony wyjaśnił zgodnie z posiadaną przez siebie wiedzą. Sąd nie widzi podstaw do zakwestionowania tych wyjaśnień jako nieodpowiadających prawdzie, tym bardziej, że znajdują one potwierdzenie w materiale dowodowym zawartym w aktach sprawy, w tym są zbieżne z zeznaniami świadka S. G..

Sąd dał wiarę także zeznaniom złożonym przez świadka S. G. (k. 32) a więc osoby, która w (...) Sp. z o.o. odpowiada za kwestie związane ze środowiskiem i w ramach swoich obowiązków kontroluje i monitoruje ilość wprowadzonych baterii samochodowych, w tym przygotowuje pakiet sprawozdań, które zgodnie z treścią ustawy składa zgodnie z brzmieniem ustawy do Marszałka Województwa. Zeznania S. G. są jasne, logiczne i korelują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. S. G. podczas rozprawy przedstawił okoliczności braku złożenia w ustawowym terminie sprawozdania za rok 2016r. tj. wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, z których prowadzącymi wprowadzającymi baterie lub akumulatory ma zawartą umowę. Świadek S. G. przytoczył w tej kwestii treść wyjaśnień złożonych przez obwinionego nadmieniając, że po przygotowaniu pakietu sprawozdań udał się do B. (...) na ul. (...) i w tym miejscu złożył cały plik sprawozdań z (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. Gdy dowiedział się z treści maila nadesłanego w dniu 03 kwietnia 2017r., że brakuje jednego pliku tj. jednej kartki ze sprawozdaniem dotyczącym zakładów przetwarzania, wysłał je drogą elektroniczną, zaś oryginał nadał pocztą w dniu 06 kwietnia 2017r. Jak wynika z treści zeznań świadka ten jeden dokument musiał się zawieruszyć.

Żadnych wątpliwości co do ich autentyczności, oraz stwierdzonych nimi okoliczności nie budzą także kopia wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii wraz dowodem nadania (k. 1 - 2), notatka urzędowa (k. 3), kopia korespondencji mailowej (k. 4 - 5v), notatka urzędowa (k. 6), pisma z Urzędu Marszałkowskiego skierowane do obwinionego (k. 7), oraz wydruk z KRS (k. 15 - 16). Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności mogących podważyć treści zawarte w/w dokumentach. Po pierwsze zarówno obwiniony jak i przesłuchany świadek nie zgłaszali zastrzeżeń co do treści zawartych w w/w dokumentach, przy czym złożone przez w/w odpowiednio wyjaśnienia i zeznania pokrywały się z nimi. Szczególne doniosłe znaczenie dla przedmiotowej sprawy stanowił dowód w postaci kserokopii koperty wraz ze stemplem pocztowym (k. 2). Wynika bowiem z niego, że sprawozdanie zawierające wykaz zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów za 2016 rok, które J. P. zajmując stanowisko (...) i reprezentanta spółki (...) Sp. z o.o. winien był przedłożyć Marszałkowi Województwa (...) za rok 2016, a które sporządzone zostało w dniu 20 lutego 2017 r. zostało nadane w placówce pocztowej dopiero w dniu 6 kwietnia 2017 r. i wpłynęło do Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) w W. w dniu 11 kwietnia 2017r. Tym samym nastąpiło to z naruszeniem terminu wskazanego w art. 36 ust. 4 ustawy o bateriach i akumulatorach oraz w związku z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, zgodnie z którymi przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą i wprowadzający do obrotu baterie i akumulatory zobowiązany był przedłożyć Marszałkowi Województwa (...) ww. sprawozdanie za rok 2016, w terminie do dnia 15 marca 2017 r. W oparciu o ten dowód jasnym jest, że obwiniony uchybił terminowi do złożenia sprawozdania za 2016 rok. Pozostała dokumentacja w postaci notatki urzędowej (k. 3), kopii korespondencji mailowej (k. 4 - 5v), notatki urzędowej (k. 6), oraz pisma z Urzędu Marszałkowskiego skierowane do obwinionego (k. 7), ukazują dalszy ciąg zdarzeń i próbę naprawienia popełnionego błędu. Konkludując, dokumentacja zgromadzona w aktach sprawy stanowi spójny i niewykazujący sprzeczności materiał, co czyni zarówno stan faktyczny jak i sprawstwo obwinionego jasnym i klarownym.

Kopie uchwał i pełnomocnictwa (k. 12 - 14), odpowiedź Marszałka Województwa (...) wraz z kopiami złożonych sprawozdań (k. 35 - 131), oraz informacja z K. dot. obwinionego (k. 26) miały znaczenie uzupełniające w sprawie.

Reasumując, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że zarówno wina obwinionego J. P. jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości.

Jakichkolwiek wątpliwości nie budzi bowiem okoliczność, że J. P. w okresie od dnia 16 marca 2017r. do dnia 6 kwietnia 2017r. nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, polegającego na tym, że jako przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą i wprowadzający do obrotu baterie i akumulatory, prowadząc działalność na terenie Województwa (...) nie przedłożył Marszałkowi Województwa (...) w ustawowym terminie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy o odpadach, tj. do dnia 15 marca 2017r. sprawozdania zawierającego wykaz zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów za 2016 rok, czym wypełnił znamiona wykroczenia z art. 237a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach. Należy wskazać, że obowiązek obwinionego do zgłoszenia w terminie sprawozdania wynikał z następujących przepisów: art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach w zw. z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. J. P. reprezentujący (...) Sp. z o.o. na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, w terminie ustawowym, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj. za dany rok kalendarzowy do dnia 15 marca następnego roku, w przedmiotowym przypadku do 15 marca 2017r. zobowiązany był złożyć sprawozdanie zawierające wykaz zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów za 2016 rok Marszałkowi Województwa (...). Sprawozdanie sporządzone w dniu 20 lutego 2017 r. zostało nadane w placówce pocztowej dopiero jednak w dniu 6 kwietnia 2017 r., co spowodowało jego wpłynięcie do Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) w W. w dniu 11 kwietnia 2017r. Aby termin do przedłożenia sprawozdania był zachowany należało złożyć je w polskiej placówce pocztowej przed upływem tego terminu tj. przed dniem 15 marca 2017r., co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca. Mając na uwadze treść powyżej wskazanych przepisów oraz ustalenia faktyczne, nie ulega wątpliwości, iż obwiniony J. P. uchybił wskazanemu obowiązkowi, a zatem wypełnił znamiona czynu z art. 237a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przewidującego odpowiedzialność dla tego, kto wbrew obowiązkowi, nie sporządza i nie przekazuje zbiorczych zestawień danych, sprawozdań lub wykazu zakładów przetwarzania lub wykonuje ten obowiązek nieterminowo lub niezgodnie ze stanem rzeczywistym, co skutkuje karą grzywny.

Biorąc pod uwagę termin zawinienia obwinionego Sąd ustalił czasookres zarzucanego obwinionemu czynu od dnia 16 marca 2017r. (przekroczenie ustawowego terminu) do dnia 6 kwietnia 2017r. (data nadania sprawozdania w placówce pocztowej).

Wina obwinionego J. P. w okolicznościach ustalonego stanu faktycznego nie budzi najmniejszych wątpliwości. Biorąc jednak pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, stopień zawinienia obwinionego należy określić jako niski. Uwzględniając okoliczności stanowiące o stopniu społecznej szkodliwości czynu przypisanego obwinionemu (art. 47 § 6 k.w.) należy podnieść, iż stopień ten był nieznaczny. W szczególności świadczy o tym fakt, iż dobro prawne w postaci ochrony środowiska oraz racjonalnej gospodarki odpadami nie zostało naruszone przez czyn obwinionego. Nie stwierdzono również, iż wykroczenie, którego dopuścił się J. P. doprowadziło do powstania jakiegokolwiek szkody – ani rzeczywistej, aktualnej, ani grożącej w przyszłości. Odnosząc się do przesłanki okoliczności popełnienia czynu, to nie można tracić z pola widzenia faktu, iż kontekst sytuacyjny niniejszej sprawy dobitnie wskazuje, iż mówiąc wprost, jeden plik sprawozdania stanowiący jedną kartkę po prostu się zawieruszył. O ile okoliczność ta nie powinna mieć miejsca, to jednak ostatecznie uchybienie to zostało „naprawione”, tj. sprawozdanie zostało wysłane, choć już po upływie ustawowego terminu. Wobec tego, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, nie sposób przypisać obwinionemu lekceważącego stosunku do ciążącego na nim obowiązku. Nie negując faktu, iż każdy przedsiębiorca – zwłaszcza doświadczony – obowiązany jest do terminowego i rzetelnego wywiązywania się z ustawowych obowiązków, to nie budzi wątpliwości fakt, iż opóźnienie jakiego dopuścił się obwiniony, a tym bardziej biorąc pod uwagę fakt, iż nie zajmował się tym osobiście, a jedynie reprezentował spółkę jawi się jako marginalne. Oceniając motywację obwinionego nie uszedł uwadze Sądu również fakt, iż materiał dowodowy nie dostarcza

informacji pozwalających na przyjęcie, iż obwiniony J. P. działał z pobudek zasługujących na szczególną dezaprobatę. Wręcz przeciwnie, okoliczności wskazują bowiem na „zagubienie” części sprawozdania. Tym samym, oceniając kompleksowo przedstawione powyżej przesłanki, nie budzi wątpliwości fakt, iż stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego należy ocenić jako nieznaczny.

Obwiniony nie był dotąd karany za przestępstwo ani przestępstwo skarbowe (dane o karalności k. 26).

Z uwagi na powyższe stwierdzenia Sąd miał na względzie treść art. 33 k.w., który stanowi, iż organ orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę za dane wykroczenie, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego, zaś wymierzając karę, organ orzekający bierze pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia.

W szczególności jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił starania obwinionego o swoiste „konwalidowanie” uchybionego obowiązku oraz jego dotychczasową niekaralność, co ma niebagatelne znaczenie. Nadto w myśl art. 33 § 3 pkt 4 k.w. Sąd uznał za okoliczność łagodzącą prowadzenie przez obwinionego nienagannego życia przed popełnieniem wykroczenia.

Sąd nie dopatrzył się w stosunku do obwinionego okoliczności obciążających.

Mając na baczności powyższe ustalenia, biorąc pod uwagę niski stopień zawinienia oraz nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd uznał, iż sprawiedliwą i adekwatną reakcją wymiaru sprawiedliwości na wykroczenie popełnione przez obwinionego będzie odstąpienie od wymierzenia jej kary – w myśl art. 39 § 1 k.w. Wskazane powyżej szczegółowo okoliczności wskazują bowiem, iż kontekst sytuacyjny popełnionego wykroczenia zasługuje na szczególne uwzględnienie, co znalazło swój wyraz w treści pkt. I niniejszego wyroku.

W pkt. II Sąd orzekł o kosztach procesu obciążając nimi – w myśl art. 119 k.p.w. – obwinionego. Na przedmiotowe koszty złożyły się koszty sądowe w wysokości 100 złotych (w myśl §3 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia) oraz 30 złotych (zgodnie z treścią art. 5 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych).